

EPUS DE MULTA VIA HOC
COGITAVIT MECUM BONINE
AN MALI PLUS ATTULERIT
HOMINIBUS & CIVITATIB;
COPIA DICENDI AC SUMMUM
ELOQUENTIAE STUDIUM
NAM QUAE SINT PUBLICAE
REI DEBENT SACRA CONSULTARI
& MAXIME A CIVITATUM
VETERUM SAPIENTIA
ET A LINGVAE PERITIA
SICUT PERDITAE SONT
HOMINUM REI ET CIVITATUM
INCOMMODATA

ab nra memoria ppi uetustate
monimtis reperere instituo. In
plurima bella restituta. In
sanctissimas amercias intelligit
tum facilius comparatas. Ratio
ratio ipsa in hanc potissimum
extime sapientia sine eloquentia
civitatib; eloquentia uo sine
obee plerug; pdae nuqua. Quare
rectissimis atq; honestissimis
officiu. consumit omem operam
one dicendi. Is inutilis sibi
e. Qui uo ita sese amat eloquentia
gnare commoda patrie. si p hui
is m ur & suis & publicis
amicissimus cuius fore uidetur.
hui rei que uocat eloquentia
sive studiu. sive exercitationis
tis sive ab natura pfecte. con
reperiemus id ex honestissimis
nis rationib; pfectum. Nam fuit
cum in agris homines passim
bantur. & sibi uictu ferino
ner ratione animi quequa. s; plerag;
ris amministrabant. Non dum
non humanam officiu ratio
uiderat legitimas. non certos
liberos. non uis. aquabile
reperat. ha pte errorem atq;
animum. & inuicem animi
corporis abutebat pnciosiss
quidam magnus
que in

Sächs.
Landes-
Bibl.